ODLUKA VIJEĆA (EU) 2019/308

od 18. veljače 2019.

o ovlašćivanju Austrije, Luksemburga i Rumunjske da u interesu Europske unije prihvate pristup Bjelarusa i Uzbekistana Haškoj konvenciji o građanskopravnim aspektima međunarodne otmice djece iz 1980.

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 81. stavak 3. u vezi s člankom 218. stavkom 6. točkom (b),

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ([1]),

budući da:

(1) Europska unija postavila je za jedan od svojih ciljeva promicanje zaštite prava djeteta, kako je navedeno u članku 3. Ugovora o Europskoj uniji. Mjere za zaštitu djece od nezakonitog odvođenja ili zadržavanja ključan su dio te politike.

(2) Vijeće je donijelo Uredbu (EZ) br. 2201/2003 ([2]) („Uredba Bruxelles II.a”), čiji je cilj zaštititi djecu od štetnih učinaka nezakonitog odvođenja ili zadržavanja te utvrditi postupke kojima bi se jamčila njihova što hitnija predaja u državu njihova uobičajenog boravišta, kao i osigurati zaštitu prava na kontakt i prava na skrb.

(3) Uredbom Bruxelles II.a dopunjuje se i učvršćuje Haška konvencija o građanskopravnim aspektima međunarodne otmice djece od 25. listopada 1980. („Haška konvencija iz 1980.”), kojom se na međunarodnoj razini utvrđuje sustav obveza i suradnje među državama ugovornicama te između središnjih tijela i kojom se nastoji osigurati što hitnija predaja nezakonito odvedene ili zadržane djece.

(4) Sve države članice Unije stranke su Haške konvencije iz 1980.

(5) Unija potiče treće države da pristupe Haškoj konvenciji iz 1980. i podupire ispravnu provedbu Haške konvencije iz 1980. sudjelovanjem zajedno s državama članicama, među ostalim, u posebnim komisijama koje se redovno organiziraju u okviru Haške konferencije o međunarodnom privatnom pravu.

(6) Zajednički pravni okvir koji se primjenjuje između država članica Unije i trećih država mogao bi biti najbolje rješenje za osjetljive slučajeve međunarodne otmice djece.

(7) Haškom konvencijom iz 1980. određuje se da se ona primjenjuje između države pristupnice i onih država ugovornica koje su izjavile da prihvaćaju pristup.

(8) Haškom konvencijom iz 1980. ne dopušta se organizacijama za regionalnu gospodarsku integraciju kao što je Unija da postanu njezina stranka. Stoga Unija ne može pristupiti toj konvenciji niti može položiti izjavu o prihvatu države pristupnice.

(9) Na temelju Mišljenja 1/13 Suda Europske unije ([3]), izjave o prihvatu u skladu s Haškom konvencijom iz 1980. potpadaju pod isključivu vanjsku nadležnost Unije.

(10) Bjelarus je 12. siječnja 1998. položio svoju ispravu o pristupu Haškoj konvenciji iz 1980. Haška konvencija iz 1980. stupila je na snagu za Bjelarus 1. travnja 1998.

([1]) Mišljenje od 31. siječnja 2019. (još nije objavljeno u Službenom listu).
([2]) Uredba Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1347/2000 (SL L 338, 23.12.2003., str. 1.).
([3]) ECLI:EU:C:2014:2303.

(11) Sve dotične države članice osim Austrije, Danske, Luksemburga i Rumunjske već su prihvatile pristup Bjelarusa Haškoj konvenciji iz 1980. Bjelarus je prihvatio pristup Bugarske, Estonije, Latvije, Litve i Malte Haškoj konvenciji iz 1980. Procjena situacije u Bjelarusu dovela je do zaključka da Austrija, Luksemburg i Rumunjska mogu prihvatiti, u interesu Unije, pristup Bjelarusa prema uvjetima iz Haške konvencije iz 1980.

(12) Uzbekistan je 31. svibnja 1999. položio svoju ispravu o pristupu Haškoj konvenciji iz 1980. Haška konvencija iz 1980. stupila je na snagu za Uzbekistan 1. kolovoza 1999.

(13) Sve države članice osim Austrije, Danske, Luksemburga i Rumunjske već su prihvatile pristup Uzbekistana Haškoj konvenciji iz 1980. Uzbekistan je prihvatio pristup Bugarske, Estonije, Latvije, Litve i Malte Haškoj konvenciji iz 1980. Procjena situacije u Uzbekistanu dovela je do zaključka da Austrija, Luksemburg i Rumunjska mogu prihvatiti, u interesu Unije, pristup Uzbekistana prema uvjetima iz Haške konvencije iz 1980.

(14) Austrija, Luksemburg i Rumunjska stoga bi trebali biti ovlašteni položiti svoje izjave o prihvatu pristupa Bjelarusa i Uzbekistana Haškoj konvenciji iz 1980. u interesu Unije u skladu s uvjetima utvrđenima ovom Odlukom. Druge države članice Unije koje su već prihvatile pristup Bjelarusa i Uzbekistana Haškoj konvenciji iz 1980. ne bi trebale položiti nove izjave o prihvatu jer postojeće izjave ostaju valjane u skladu s međunarodnim javnim pravom.

(15) Uredba Bruxelles II.a obvezujuća je za Ujedinjenu Kraljevinu i Irsku te one sudjeluju u donošenju i primjeni ove Odluke.

(16) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 22 o stajalištu Danske, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Odluke te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

1. Austrija, Luksemburg i Rumunjska ovlašćuju se da prihvate pristup Bjelarusa i Uzbekistana Haškoj konvenciji iz 1980. u interesu Unije.

2. Austrija, Luksemburg i Rumunjska najkasnije 19. veljače 2020. polažu izjavu o prihvatu pristupa Bjelarusa i Uzbekistana Haškoj konvenciji iz 1980. u interesu Unije koja glasi:

„[Puno ime DRŽAVE ČLANICE] izjavljuje da prihvaća pristup Bjelarusa i Uzbekistana Haškoj konvenciji o građansko-pravnim aspektima međunarodne otmice djece od 25. listopada 1980., u skladu s Odlukom Vijeća (EU) 2019/308”.

3. Austrija, Luksemburg i Rumunjska obavješćuju Vijeće i Komisiju o polaganju svojih izjava o prihvatu pristupa Bjelarusa i Uzbekistana Haškoj konvenciji iz 1980. te priopćuju Komisiji tekst tih izjava u roku od dva mjeseca od njihova polaganja.

Članak 2.

Ova Odluka proizvodi učinke od dana priopćenja.

Članak 3.

Ova je Odluka upućena Austriji, Luksemburgu i Rumunjskoj.

Sastavljeno u Bruxellesu 18. veljače 2019.

Za Vijeće
Predsjednik
N. BĂDĂLĂU